

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.558/2022/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Litresits Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Litresits András ügyvéd

Az alperes:

alperes, alperes címe.

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 35.P.21.134/2022/5.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperes által fizetendő perköltség összegét 220.000 (kétszázhuszezer) forint + áfa összegre leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a cég1 Zrt-t (alperes címe.), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A www.portál honlapon 2022. március 18. napján „cikk címe” címmel megjelent írás a felperes szüleinek tulajdonában álló ingatlanon folyó építkezésről számolt be. Az írás többek között azt tartalmazta a napilap című újság információira hivatkozva, hogy a felperes egy ingatlanbirodalmat hozott létre és személyesen irányította egy települési luxusvilla építését, ahol saját maga fizette ki a vállalkozókat. Az építkezésen pedig azok a munkások dolgoztak, akik egy közeli terület revitalizációját végezték a főváros pénzén. Beszámolt arról is, hogy a felperes több alkalommal tízmilliós nagyságrendű vesztegetési pénzt vett át a települési parkolást üzemeltető cég vezetőjétől.

A felperes helyreigazító közlemény közzétételét kérte az alperestől, azonban az alperes a kérelemnek nem tett eleget.

A felperes – mivel az alperes az előzetes helyreigazítási kérelmét nem közölte – keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az alábbi helyreigazító közleménynek, a sérelmezett internetes sajtótermékkel azonos betűtípus és betűméret alkalmazásával, továbbá közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül történő 5 napon belüli közzétételére a portál honlapon olyan módon, hogy a helyreigazító közlemény az eredeti linken a cím alatt, a lead felett közvetlenül elérhető módon legalább 30 napig, azt követően pedig mindaddig, amíg az eredeti, kifogásolt cikk hozzáférhető, továbbá a portál kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, 24 óra időtartamban jelenjen meg a következő cím, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban, az alábbi helyreigazító közlemény közvetlenül elérhető:

„Helyreigazítás: valótlanságokat híreszteltünk felperessel kapcsolatban” „Helyreigazítás: valótlanságokat híreszteltünk felperessel kapcsolatban: A 2022. március 18. napján megjelent »cikk címe« című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperesék települési magánépítkezésén ugyanaz az nemzetiségű brigád dolgozott, amelyik az alig száz méterre található patak neve revitalizációját is végezte a főváros pénzén, és felperes nagy köteg pénzeket előhúzza saját maga fizette ki az építési vállalkozókat. Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy felperes települési polgármester vesztegetési pénzt vett át rendszeresen egy tér neve téri kávézóban.”

Kérte továbbá az alperesi internetes lapot üzemeltető cég1 Zrt.-nek 431.800 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezését.

[2] Az alperes érdemi ellenkérelmet a perben nem terjesztett elő.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett www.portál honlapon a március 18. napján megjelent „cikk címe” című cikk címe alatt, a szöveg előtt elhelyezve, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé; valamint a www.portál kezdőoldalán 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel önálló hírként, „Helyreigazítás: valótlanságokat híreszteltünk felperessel kapcsolatban” címmel tegyen közzé felhívást, és arra kattintva tegye olvashatóvá az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: valótlanságokat híreszteltünk felperessel kapcsolatban:

A 2022. március 18. napján megjelent »cikk címe« című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperesék települési magánépítkezésén ugyanaz az nemzetiségű brigád dolgozott, amelyik az alig száz méterre található patak neve revitalizációját is végezte a főváros pénzén, és felperes nagy köteg pénzeket előhúzza saját maga fizette ki az építési vállalkozókat. Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy felperes települési polgármester vesztegetési pénzt vett át rendszeresen egy tér neve téri kávézóban.”

Kötelezte a cég1 Zrt.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 431.800 forint perköltséget, valamint az állami adóhatóság felhívására a Magyar Államnak 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság az alperes érdemi ellenkérelmének hiányában az ítélet rövidített indokolását adta, melyben csak a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló (Smtv.) 4. § (3) bekezdésére, a 12. §-ára, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 496. § (1) bekezdésére és a 499. §-ára hivatkozott.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes részére megállapított ügyvédi munkadíj mértékének 60.000 forint + áfa összegre történő leszállítását kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1) és (3) bekezdés c) és d) pontjaira alapította.

Kifejtette, hogy a cikk másodközlője volt, ezért a sérelmezett közléseket először közlő napilap tanúvallomással, mint új bizonyítékkal tudja igazolni az állítások valóságtartalmát, ha ezt a tanúvallomást rögzítő jegyzőkönyv, a másodfokú döntés meghozatala előtt rendelkezésre áll.

Előadta az ügyvédi munkadíj mérséklésére vonatkozó kérelmére vonatkozásában, hogy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység jelen esetben egy sajtótermék, egy írására vonatkozó előzetes helyreigazító közlemény és a keresetlevél szerkesztése volt. A felperesi képviselő számos hasonló tárgyú perben jár el, nagyobb gyakorlattal rendelkezik, ezért álláspontja szerint az előzetes kérelem és a keresetlevél megszerkesztésére fordított tényleges munkatevékenység nem áll arányban a felszámított munkadíj összegével.

[5] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes kiadójának 70.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíja megfizetésére kötelezését kérte.

Kifejtette, hogy a Pp. 495. § (2) bekezdése alapján a sajtóközlemény helyreigazítását megcáfoló bizonyítékokkal az alperesnek rendelkeznie kellett az előzetes kérelem megtagadásakor, azok utólagos összeállítására nincs mód. Álláspontja szerint a sajtószervnek a mástól szerzett értesülései miatt is fennáll a valótlan tények híresztelése miatti felelőssége (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.100/2019/9.).

A perköltségigény összege körében bemutatta a képviselőt ellátó ügyvédi iroda rezsiköltségeit, a bruttó összegű munkadíjat terhelő adókat és azok összegét. Kifejtette, hogy a perköltség mérlegelésénél nem mellőzhető annak értékelése, hogy az üggyel a jogi képviselő mennyi időt töltött el.

Az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség álláspontja szerint nem eltűzött. Összevetette az ügyvédi munkadíj számítására irányadó és a minimálbér megállapításáról szóló jogszabály értékeit, melynek eredményeként azt állapította meg, hogy az érvényesíthető ügyvédi munkadíj óradíja jelentősen elmarad a minimálbér alapján számított óradíjtól, holott az középfokú iskolai végzettséget vesz alapul, szemben az ügyvéd képesítésével.

Az ügyvédi munkadíj tartalmazza a rezsiköltséget, adókat és a méltányos összegű tiszteletdíjat.

Megítélése szerint a perköltségigény nem eltűzött és nem is aránytalan a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységhez képest, ezért az nem csökkenthető.

[6] Az alperes fellebbezése részben – a perköltségre vonatkozóan – megalapozott.

[7] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ezért a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az irányadó eljárási jognak részben, a perköltség összege vonatkozásában nem felel meg, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján e körben részben megváltoztatta.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az alperes új bizonyítékra hivatkozó és az elsőfokú bíróság ítéletének a per főtárgya tekintetében történő megváltoztatására vonatkozó fellebbezési kérelme vonatkozásban arra mutat rá elsődlegesen, hogy a sajtó-helyreigazítási per különleges, Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja alapján nincs helye a perben ellenkérelem-változtatásnak.

Erre tekintettel az elsőfokú eljárásban érdemi védekezése alapjául szolgáló tényállítást és bizonyítási indítványt elő nem terjesztő alperes a sajtó-helyreigazítás perorvoslati eljárásában a Pp. 373. § (2) és (3) bekezdésben írt esetekben sem állíthat hatályosan új tényt és nem terjeszthet elő új, az ellenkérelmében elő nem adott bizonyítékot.

Az ügy érdemét támadó fellebbezés perjogi kizártságán túl utal a Fővárosi Ítéltábla arra is, hogy a hatályos tényállítás hiányában nem kerülhet sor tények bizonyítására, ezért a

fellebbezésben írtak ellenére rendelkezésre sem álló új bizonyítékok értékelése fel sem merülhetett.

[9] A perköltség összegét vitató fellebbezési kérelem érdemben elbírálható volt, mert az egyfelől a perköltség (ügyvédi munkadíj) iránti igény nem tartozik a perfelvételi nyilatkozatok körébe [Pp. 183. § (1) bekezdés], másfelől az az érdemi ellenkérelemnek sem kötelező tartalmi eleme [Pp. 199. § (2) bekezdés].

A másodfokú bíróság a felperes és jogi képviselője között kikötött 270.000 forint + áfa összegű előzetes kérelem és keresetlevél elkészítéséért járó munkadíj mértékét érdemben vizsgálta és azt a sajtó-helyreigazítási perben eltúlzottnak ítélte. A jogi képviselő a sajtószerv előtti kötelező előzetes eljárás során, az egyszerű megítélésű ügy ténybeli és jogi tartalmát átfogó kérelmet a Pp. 495. § (1) bekezdése alapján elkészítette. A helyreigazítási per ténybeli és jogi tartalma szükségképpen rögzítésre került az előzetes eljárás során, ezért a keresetlevél Pp. 496. § (4) bekezdésben írt további kötelező tartalmi elemeinek felsorolása nem tett szükségessé a felperesi jogi képviselő számára további időigényes felkészülést, különösen akkor, amikor az alperes érdemi védekezést sem terjesztett elő a perben.

[10] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel [R. 2. § (2) bekezdés].

Mivel a helyreigazító közlemény közzététele iránti kérelem, valamint a keresetlevél megszerkesztéséhez szükséges időráfordítás nem állt arányban az ezen tevékenységekért érvényesíteni kívánt munkadíjjal, a Fővárosi Ítéltábla annak mérséklését tartotta indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó részét részben megváltoztatta – a tárgyalásonként kikötött 45.000 forint + áfa díjat és 35.000 forint + áfa óradíjat nem érintve – a megbízási szerződésben foglalt és felszámított kérelem és keresetlevél elkészítésének munkadíját 5 órára számított 175.000 forint + áfa és a tárgyalásonként kikötött 45.000 forint + áfa, összesen 220.000 forint összegre mérsékelte.

Ezt meghaladóan mellőzte a tárgyalási útiköltségként felszámított 25.000 forint + áfa költségátalány összegét. Ez a 45.000 forintos tárgyalási óradíj mellett, a ténylegesen felmerült készkiadások igazolása nélkül nem volt elfogadható különösen az adott perbeli esetben megtartott mindösszesen 29 perc időtartamú tárgyalásra figyelemmel, értékelve azt is, hogy a jogi képviselő az elsőfokú bírósággal azonos kerületben tart fenn irodát.

[11] A Fővárosi Ítéltáblának a perköltség összegét megváltoztató döntése nem érintette a felperes teljes pernyertességét, ezért az elsőfokú eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezés megváltoztatása nem volt indokolt.

[12] Az alperes fellebbezése a per érdemét tekintve nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság az alperest kötelezte a felperesi perköltség megfizetésére és a fellebbezési

illeték viselésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint, figyelemmel a Pp. 499. § (1) bekezdésére is.

A másodfokú bíróság a felperes másodfokú perköltségigényét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte és a fellebbezési ellenkérelem elkészítésére és benyújtására 1 munkaórát vett figyelembe, tekintettel arra, hogy a perköltség számításával kapcsolatos részt a jogi képviselő több vitás ügyben is előadta.

Budapest, 2022. október 18.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró